

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 9. juli 2013

om Letlands indførelse af euroen den 1. januar 2014

(2013/387/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 140, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til beretning fra Europa-Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til beretning fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til drøftelser i Det Europæiske Råd,

under henvisning til henstilling fra de medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) blev indledt den 1. januar 1999. På sit møde i Bruxelles den 3. maj 1998 traf Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer afgørelse om, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 1999 ⁽³⁾.
- (2) Rådet besluttede ved beslutning 2000/427/EF ⁽⁴⁾, at Grækenland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 2001. Rådet besluttede ved beslutning 2006/495/EF ⁽⁵⁾, at Slovenien opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 2007. Rådet besluttede ved beslutning 2007/503/EF ⁽⁶⁾ og 2007/504/EF ⁽⁷⁾, at Cypern og

Malta opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen den 1. januar 2008. Rådet besluttede ved beslutning 2008/608/EF ⁽⁸⁾, at Slovakiet opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen. Rådet besluttede ved afgørelse 2010/416/EU ⁽⁹⁾, at Estland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af euroen.

- (3) I overensstemmelse med punkt 1 i protokollen om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »EF-traktaten«), meddelte Det Forenede Kongerige Rådet, at det ikke agtede at gå over til tredje fase af ØMU den 1. januar 1999. Denne meddelelse er ikke blevet ændret. I overensstemmelse med punkt 1 i protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet som bilag til EF-traktaten, og afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne i Edinburgh i december 1992 har Danmark meddelt Rådet, at det ikke vil deltage i tredje fase af ØMU. Danmark har ikke anmodet om, at proceduren i artikel 140, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indledes.
- (4) I henhold til beslutning 98/317/EF er Sverige en medlemsstat med dispensation som defineret i TEUF artikel 139, stk. 1. I overensstemmelse med artikel 4 i tiltrædelsesakten af 2003 ⁽¹⁰⁾ er Den Tjekkiske Republik, Letland, Litauen, Ungarn og Polen medlemsstater med dispensation som defineret i TEUF artikel 139, stk. 1. I overensstemmelse med artikel 5 i tiltrædelsesakten af 2005 ⁽¹¹⁾ er Bulgarien og Rumænien medlemsstater med dispensation som defineret i TEUF artikel 139, stk. 1. I overensstemmelse med artikel 5 i tiltrædelsesakten for Kroatien ⁽¹²⁾ er Kroatien en medlemsstat med dispensation som defineret i TEUF artikel 139, stk. 1.
- (5) Den Europæiske Centralbank (ECB) blev oprettet den 1. juli 1998. Det Europæiske Monetære System er blevet erstattet af en valutakursmekanisme, som blev indført ved Det Europæiske Råds resolution af 16. juni 1997 om oprettelse af en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹³⁾. Procedurene for en valutakursmekanisme i tredje fase

⁽¹⁾ Beretning af 5.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Beretning af 5.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Afgørelse 1998/317/EF (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 30).

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 7.7.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ EUT L 195 af 15.7.2006, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 186 af 18.7.2007, s. 29.

⁽⁷⁾ EUT L 186 af 18.7.2007, s. 32.

⁽⁸⁾ EUT L 195 af 24.7.2008, s. 24.

⁽⁹⁾ EUT L 196 af 28.7.2010, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

⁽¹¹⁾ EUT L 157 af 21.6.2005, s. 203.

⁽¹²⁾ EUT L 112 af 24.4.2012, s. 21.

⁽¹³⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 5.

af Den Økonomiske og Monetære Union (ERM II) blev fastlagt i aftalen af 16. marts 2006 mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁾.

- (6) I TEUF artikel 140, stk. 2, er procedurerne for ophævelse af de pågældende medlemsstaters dispensation fastlagt. Mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation, aflægger Kommissionen og ECB beretning til Rådet efter fremgangsmåden i TEUF artikel 140, stk. 1. Den 5. marts 2013 forelagde Letland en formel anmodning om en konvergensvurdering.
- (7) Medlemsstaternes nationale lovgivninger, herunder de nationale centralbankers statutter, skal om nødvendigt tilpasses for at gøre dem forenelige med TEUF artikel 130 og 131 samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten for ESCB og ECB«). Kommissionens og ECB's beretninger indeholder en detaljeret vurdering af foreneligheden af Letlands lovgivning med TEUF artikel 130 og 131 samt med statuten for ESCB og ECB.
- (8) I henhold til artikel 1 i protokol nr. 13 om konvergenzkriterierne, jf. TEUF artikel 140, betyder kriteriet vedrørende prisstabilitet som omhandlet i TEUF artikel 140, stk. 1, første led, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtes i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Med henblik på dette kriterium måles inflationen ved harmoniserede forbrugerprisindekser (HICP) som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser ⁽²⁾. Med henblik på at vurdere prisstabilitetskriteriet måles en medlemsstats inflation ved den procentvise ændring i det aritmetiske gennemsnit af de sidste 12 månedlige indekser i forhold til det aritmetiske gennemsnit af de 12 månedlige indekser i den foregående periode. I deres beretninger har Kommissionen og ECB taget udgangspunkt i en referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af inflationstakterne i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 1,5 procentpoint. I den etårige periode, der udløb i april 2013, blev referenceværdien for inflation beregnet til 2,7 %, hvor Sverige, Letland og Irland var de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med en inflationstakt på henholdsvis 0,8 %, -1,3 % og 1,6 %.

Det er berettiget, at de lande, hvis inflationstakt ikke kan betragtes som et relevant benchmark for andre medlemsstater, udelukkes fra dem, der har nået de bedste resultater. Tidligere er sådanne yderligt placerede lande identificeret i konvergensberetningerne fra 2004 og 2010. I den nuværende situation er det berettiget at udelukke Grækenland fra de lande, der har de bedste resultater, da dets inflationstakt og profil er meget forskellige fra gennemsnittet i euroområdet, hvilket hovedsagelig afspejler de alvorlige tilpasningsbehov og den særlige situation i den græske økonomi, og hvis Grækenland blev medtaget, ville det påvirke referenceværdien og dermed kriteriets retfærdighed ubehørigt ⁽³⁾.

- (9) I henhold til artikel 2 i protokol nr. 13 betyder kriteriet om den offentlige budgetstilling, der henvises til i TEUF artikel 140, stk. 1, andet led, at medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er genstand for en rådsafgørelse i henhold til TEUF artikel 126, stk. 6, om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.
- (10) I henhold til artikel 3 i protokol nr. 13 betyder kriteriet i TEUF artikel 140, stk. 1, tredje led, om deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme (ERM) i mindst to år forud for undersøgelsen uden alvorlige spændinger. Medlemsstaterne må navnlig ikke have devalueret deres valutas bilaterale centralkurs i forhold til euroen på eget initiativ i denne periode. Siden 1. januar 1999 har ERM II udgjort rammerne for vurderingen af opfyldelsen af valutakurskriteriet. Ved vurderingen af opfyldelsen af dette kriterium i deres beretninger har Kommissionen og ECB undersøgt den toårige periode, der udløb den 16. maj 2013.
- (11) I henhold til artikel 4 i protokol nr. 13 betyder kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i TEUF artikel 140, stk. 1, fjerde led, at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Med henblik på vurderingen af rentekonvergenzkriteriet er der blevet anvendt sammenlignelige rentesatser på tiårige toneangivende statsobligationer. Med henblik på at vurdere opfyldelsen af rentekriteriet er der i Kommissionens og ECB's beretninger taget udgangspunkt i en referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af den langfristede nominelle rentesats i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 2 procentpoint. Det har resulteret i en referenceværdi på 5,5 % i den etårige periode, der sluttede i april 2013.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 25.3.2006, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 257 af 27.10.1995, s. 1.

⁽³⁾ I april 2013 var den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Grækenland 0,4 % og i euroområdet 2,2 %, og forskellen forventes at blive endnu større i de kommende måneder.

- (12) I overensstemmelse med artikel 5 i protokol nr. 13 skal Kommissionen tilvejebringe de statistiske data, der bruges til vurderingen af, om konvergenskriterierne er opfyldt. Kommissionen har tilvejebragt data med henblik på udarbejdelsen af denne afgørelse. Budgetdataene har Kommissionen tilvejebragt efter indberetning fra medlemsstaterne pr. 1. april 2013 i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 af 22. november 1993 ⁽¹⁾ om gennemførelse af protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.
- (13) På grundlag af beretningerne fra Kommissionen og ECB om de fremskridt, Letland har gjort med opfyldelsen af sine forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, har Kommissionen konkluderet følgende:
- a) Letlands lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med TEUF artikel 130 og 131 samt med statuten for ESCB og ECB
- b) Letland opfylder de konvergenskriterier, der er nævnt i de fire led i TEUF artikel 140, stk. 1, idet:
- den gennemsnitlige inflationstakt i Letland i det år, der udløb i april 2013, var på 1,3 %, hvilket er et godt stykke under referenceværdien, og det er sandsynligt, at den vil holde sig under referenceværdien i månederne fremover
 - budgetunderskuddet i Letland er blevet nedbragt troværdigt og holdbart til under tre % af BNP ved udgangen af 2012. Ved afgørelse 2013/317/EU af 21. juni 2013 ⁽²⁾ ophævede Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutning 2009/591/EF ⁽³⁾ om et uforholdsmæssigt stort underskud i Letland
- Letland har været medlem af ERM II siden den 2. maj 2005; ved landets indtræden i ERM II forpligtede myndighederne sig ensidigt til at fastholde lats inden for et udsvingsbånd på $\pm 1\%$ omkring centralkursen. I de to år, der ligger forud for denne vurdering, afveg lats ikke fra centralkursen med mere end $\pm 1\%$ og har ikke været omfattet af spændinger
- i det år, der sluttede i april 2013, var Letlands langfristede rentesats i gennemsnit på 3,8 %, hvilket er lavere end referenceværdien
- c) på baggrund af vurderingen af den lovgivningsmæssige forenelighed og opfyldelsen af konvergenskriterierne samt de øvrige forhold opfylder Letland de nødvendige betingelser for indførelse af euroen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Letland opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af euroen. Dispensationen til fordel for Letland, jf. artikel 4 i tiltrædelsesakten af 2003, ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 2013.

På Rådets vegne

R. ŠADŽIUS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 173 af 26.6.2013, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 202 af 4.8.2009, s. 50.